

תת"ע 476/02/21 - מדינת ישראל נגד אברاهיםabo עראר

בית משפט השלום לטעבורה בבאר שבע

תת"ע 476-02-21 מדינת ישראל נ'abo עראר
בפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

נגד
אברاهיםabo עראר
ע"י ב"כ עוז גול אביטל

הכרעת דין

בפתח החלטתי אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו יוחסה לו עבירה בגיןו לתקנה 47(ה)(5) בתקנות הטעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום יצא הנאשם לעקיפת הרכב אחר ביום 20.6.11 ובמהלך עקיפת אותו הרכב חצה קו הפרדה רציף שלא נמצא מצדיו הימני קו קטיעים.

המדובר בכביש 25 בקילומטר 113 של כביש זה.

ה הנאשם כפר במיחס לו וטען שלא חצה במהלך העקיפה כל קו קטיעים.

ראיות הtribuna נשלחו על עדות ומסמכים שעריך שוטר תנווה (ע.ת 1) אשר היה עד יחיד מטעם המדינה לאירוע נשוא כתוב האישום.

בהתאם לעדותו של ע.ת 1 נהג הוא נידת לבדוק בעודו נסע בשירות רכבים על כביש 25 באזור קילומטר 113.

לפי עדותו ראה את הנאשם יוצא לעקיפה של הרכב מסווג מסוית כאשר הקו היה מקוקו, אך כאשר חזר מעקיפה זו הקו היה רציף.

בהתאם לעדותו של ע.ת 1, שעה שיצא הנאשם לעקיפת המשאית, יצא אחורי רכב נוסף לעקיפה כר שבין השוטר לרכב הנאשם היה לאורך אירוע העקיפה רכב אחר שלטונת השוטר גם הוא חצה קו הפרדה רציף עת שב מהעקיפה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

במהלך עדותו של ע.ת 1 הגישה המדינה באמצעותו את המסמך ת/1 - נסיבות האירוע כפי שנרשמו מיד לאחר העקיפה וכן סקיצה (ת/2) אותה ערך ע.ת 1 כתמיה לראיותיו הכתובות.

בעודתו בפני ביום 7.3.21 חזר ע.ת 1 על עיקרי עדותו הכתובה ולמעט הקראת הראיות הכתובות לא הוסיף דבר בחקירהו הראשית.

בחקירותו הנגדית העיד ע.ת 1 כי הוא משרת במשטרת משנת 2017 ומכיר היטב את כביש הערבה. לפי דבריו בשירות המכוניות במהלך האירוע הייתה המשאית הנעקבת ראשונה ואילו הנידית הייתה שישית. המשאית הייתה רכב ארוך, גורר + נגרר, מסוג "פול טריילר". השוטר הסכים כי עת יצא הנאשם לעקיפה לא ביצע הוא כל עבירה.

השוטר אישר והסביר כי כאשר הוא בתפקיד הנסעה שלו אין הוא יכול להבחן בעבירה וכך אמר מפורשות בעמוד 4 שורה 21:

"אם אני בתפקיד שלי, אני לא יכול לראות את העבירה. אני הבחן בעבירה כאשר אני יצא מחוץ לשירה"
השוטר אישר כי אין הוא זכר את האירוע עצמו ולמעשה הוא מעיד מתיו הנסיבות הכתובות שרשם.

אף שרכב אחר היה בין השוטר לרכב הנואם בזמן העקיפה, העיד השוטר כי לא הייתה לו הפרעה לשدة הראייה ואף שלא רשם מה היה סוג הרכב שחזץ ביןו ובין רכב הנאשם, לא הייתה זו משאית אך אין הוא יודע להגדיר את סוג הרכב החזץ או גודלו.

בעודתו הראשית הסביר הנאשם כי לא ביצע כל עבירה במהלך עקיפתו את המשאית וחזר על עמדתו (כפי שנמסרה לשוטר מיד עם רישום הדוח) כי לא חזה כל קוו הפרדה רציף במהלך העקיפה. לטענותו גם יצאתו לעקיפה וגם חזרתו הייתה כאשר הקוו היה מוקוון ולא רציף.

דין והכרעת הדין -

קריאה של המסמך ת/1 מניבה את הרישום הבא על ידי ע.ת 1 -

"הבחןתי ברכב הנ"ל כאשר הוא יצא לעקיפת משאית הנ"ל החל את העקיפה בקוו מקווקו וסימן את העקיפה לאחר המשאית כשהוא חזקה ומסים בקוו הפרדה רצוף שאין מימינו קו קטועים. הפעלתו כחולים וכוריזה עקפתית רכב שעקבף אחוריו שגם הוא סימן עקיפה בקוו הפרדה רצוף וכאשר אני נסע בין כחולים"

רישום זה של ע.ת 1 מציב אותו בסיטואציה לפיה אם תתקבל עדות זו כمدוייקת, הרי שיצא הוא ממשיקו בשירה רק לאחר שלכאורה הבחן בביצוע העבירה. שכן אחרת מדובר אורות כחולים ויצא לעקיפה של הרכב העקבף השני?

אלא שע.ת 1 בעודתו בבית המשפט אישר כי מתוך השירה עצמה אין הוא יכול לראות כלל את ביצוע העבירה:

"אם אני בתפקיד שלי, אני לא יכול לראות את העבירה. אני הבחן בעבירה כאשר אני יצא מחוץ לשירה"

גם אם קיבל את עדות השוטר בהמשך כי למעשה ולמרות שלא רשם זאת בת/1, ולמרות שאין לו זיכרון מהאירוע עצמו, ראה את העבירה רק לאחר שיצא מהתיבו, נשאר עדין קושי רב לבסס את קביעתו ביחס לעבירה שראה מעבר לכל ספק סביר:

ע.ת 1 מאשר בעדותו כי רכב, שאת פרטיו וגודלו לא ציון, היה בין ובין הנאשם עת בוצעה לכואורה העבירה.

ברור על פניו כי הרכב שחצץ בין הנאשם לשוטר אינו שkop בחלקו התחתון לפחות, ואין מחלוקת כי עת יצא הנאשם לעקבפה לא ביצע הוא כל עבירה והקן אותו חזה היה מקווקן.

כלומר, המדינה מבקשת שאქבל מעבר לכל ספק סביר עדות לפיה הצליח השוטר לראות את הקן הלבן אותו חזה הנאשם עת חזר מעקביפות המשאית, זאת כאשר בין הנידית ובין הרכב החשוד חוץ וככבר אחר.

מעבר לסתירה המהותית בעדות השוטר בין שנרגש על ידו בת/1 באשר למיקומו עת הבחן בעבירה ובין עדותו בפני בית המשפט לפיה היה כבר מחוץ לנטייבו עת הבחן בעבירה, לא שכנעת כי כאשר רכב חוץ בין הנידית לרכב החשוד שחזר מעקביפה, יכול היה השוטר להבחן ללא כל הפרעה בסימון של הפס אותו חזה הרכב החשוד עת שב הוא מהעקיפה לנטייבו.

יכולתו של שוטר להבחן באירוע נתון אותו הוא מפרש כעבירה על החוק, צריכה להיות נקייה מספקות כאשר בהליך פלילי עסוקין.

నכון שלא כל ספק יוצר מצב של "ספק סביר", אך בפרשה זו צרוף הסתירה לכואורה בין עדותו הכתובה של השוטר לעדותו בבית המשפט יחד עם העובדה כי בין לבין הרכב החשוד היה רכב אחר עת הבחן לכואורה בעבירה, מייצרת את עצמתה הספק שדרושה לנאשם כדי שבית המשפט יזכה אותה.

לסיכום, לא שכנעת מעבר לכל ספק סביר כי ע.ת 1 יכול היה לראות ללא כל אפשרות של טעות מצדיו את גלגלי הרכב בו נהג הנאשם כאשר הם חוצים את הקן שבו נקבעו הנטייבים.

אין חולק כי קזו זה היה מקווקן בתחילתו, ואין מודיע ברור מתי הפרק לרציף, האם כאשר הנאשם כבר חזר מעקביפות המשאית או לפני כן.

לא מצאתי בגיסת הנאשם כל סימן לאוי אמרת אמת מצדיו.

לא מצאתי כי גרסת המדינה גוברת בעוצמתה על גרסתו של הנאשם שהכחיש למנ הרגע הראשון את ביצוע העבירה.

עוצמת הראיות שהציגה המדינה אינה מוכיחה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

מכל האמור לעיל החלטתי לזכות את הנאשם בתיק מחמת הספק שנותר באשמו.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, במעמד הצדדים